

Μενέλαο Λουντέμη

- Χριστίνα Πατσιαβά
και Αρετή Αλιάτση

θα σας παρουσιάσουμε
τον γνωστό συγγραφέα
Μενέλαο Λουντέμη

copy by KARTSONAKIS Pan

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ

- Ο Μενέλαος Λουντέμης (1912 - 22
Ιανουαρίου 1977), κατά
κόσμον Δημήτριος (Τάκης) Βαλασιάδης,
ήταν Έλληνας λογοτέχνης που γεννήθηκε στο χωριό
Αγία Κυριακή της Ανατολικής Θράκης το 1912. Το
λογοτεχνικό του ψευδώνυμο το εμπνεύστηκε από
τον ποταμό Λουδία της μετέπειτα πατρίδας του.

Η παιδική του ηλικία

- Ήταν το μοναδικό αγόρι από τα πέντε παιδιά του Γρηγόρη Μπαλάσογλου (που με την εγκατάσταση του στην [Ελλάδα](#) έγινε Βαλασιάδης) και της Δόμνας Τσουφλίδη. Πρωτοεμφανίστηκε στα ελληνικά γράμματα σε πολύ νεαρή ηλικία, δημοσιεύοντας ποιητικές συλλογές στην «*Αγροτική Ιδέα*» της [Έδεσσας](#) το [1927](#) και το [1928](#), τις οποίες υπέγραφε με το πραγματικό του όνομα (Τάκης Βαλασιάδης). Γύρω στο [1930](#) δημοσιεύει [ποιήματα](#) και διηγήματα του στο περιοδικό «*Νέα Εστία*». Η πρώτη φορά που χρησιμοποίησε το ψευδώνυμο του ήταν το [1934](#) στο διήγημα «*Μια νύχτα με πολλά φώτα κάτω από μια πόλη με πολλά αστέρια*». Τιμήθηκε με το *Μέγα Κρατικό Βραβείο Πεζογραφίας* για τη συλλογή διηγημάτων του «*Τα πλοία δεν άραξαν*» το [1938](#) και με τη *Χρυσή Δάφνη Πανευρώπης* στο [Παρίσι](#) το [1951](#). Προς τιμήν του, στο [Βουκουρέστι](#) δόθηκε το όνομα του σε δημόσιο κτίριο (*Λουντέμειο Μέγαρο*). Σύμφωνα με το [Βασίλη Βασιλικό](#), «*θεωρείται ο πιο πολυδιαβασμένος Έλληνας έπειτα από τον [Νίκο Καζαντζάκη](#)*».

Η ζωή του

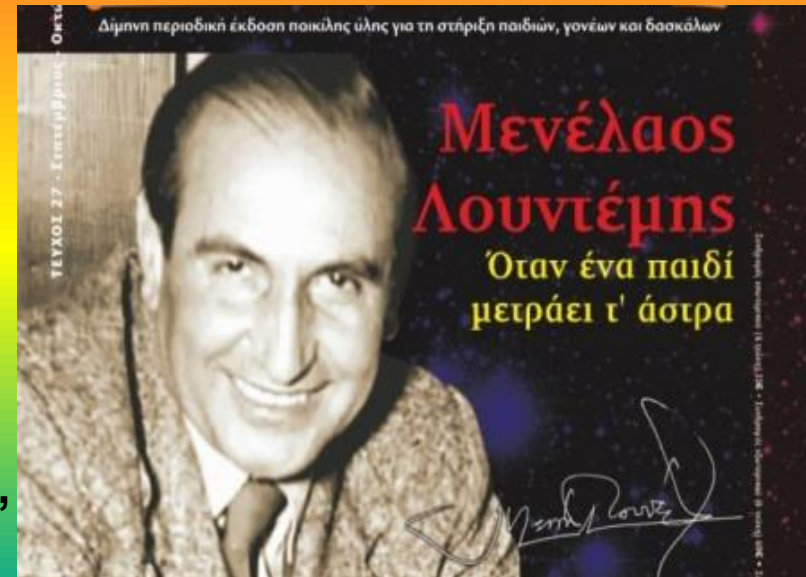
- Πρόσφυγας από την Γιάλοβα στον *Μεγάλο Ξεριζωμό*, εγκαθίσταται με την οικογένεια του πρώτα στην *Αίγινα*, μετά στην *Έδεσσα* και τελικά στο χωριό *Εξαπλάτανος* της *Πέλλας*, στο οποίο έζησε από το 1923 μέχρι το 1932 που έφυγε για την *Κοζάνη*. Η οικογένεια του ήταν εύπορη, αλλά χρεωκόπησε κατά τη *Μικρασιατική Καταστροφή* και ο Λουντέμης αναγκάστηκε να εργαστεί σκληρά στην εφηβεία του ως λαντζιέρης, λούστρος, ψάλτης, δάσκαλος σε χωριά της *Αλυψίας*, ακόμη και ως επιστάτης στα υπό κατασκευή την εποχή εκείνη, έργα του *Γαλλικού* ποταμού. Στην Δ΄ τάξη του - εξατάξιου τότε - Γυμνασίου «*απεσύρθη*» για πολιτικούς λόγους και απεβλήθη απ' όλα τα Γυμνάσια της χώρας.

Τα έργα του

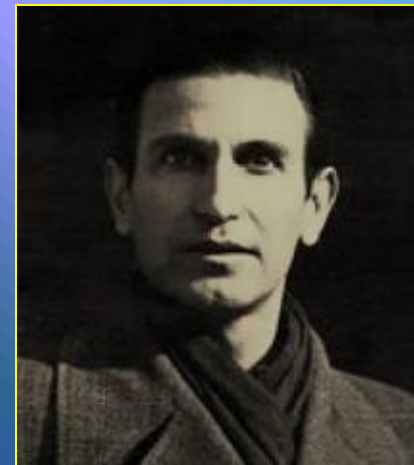
Μερικά από τα έργα του είναι:

- «Τα πλοία δεν άραξαν», Αθήνα, εκδ. Γκοβόστης, διηγήματα ([1938](#))
- «Ένα παιδί μετράει τ' άστρα»
- «Περιμένοντας το ουράνιο τόξο», Αθήνα, διηγήματα ([1940](#))
- «Γλυκοχάραμα», Αθήνα, διηγήματα ([1944](#))
- «Το τραγούδι των διψασμένων», Αθήνα, εκδ. Δωρικός, διηγήματα ([1966](#))
- «Βουρκωμένες μέρες», Αθήνα, διηγήματα ([1953](#))
- «Αυτοί που φέρανε την καταχνιά», Αθήνα, διηγήματα ([1946](#))
- «Έκσταση», Αθήνα, εκδ. Αετός, μυθιστόρημα ([1943](#))
- «Καληνύχτα ζωή», Αθήνα, μυθιστόρημα ([1946](#))
- «Οι κερασιές θ' ανθίσουν και φέτος», Αθήνα, εκδ. Μόρφωση, μυθιστόρημα ([1956](#))

Η κληρονομιά

- Ο Μενέλαος Λουντέμης άφησε πίσω του πνευματική κληρονομιά περίπου σαρανταπέντε βιβλίων, που τον καθιστούν έναν από τους πολυγραφότερους έλληνες συγγραφείς και μια κόρη, τη Μυρτώ. Ο Λουντέμης ανήκει στους έλληνες λογοτέχνες του μεσοπολέμου που στράφηκαν προς τον κοινωνικό ρεαλισμό. Το έργο του καθίσταται ιδιότυπο λόγω του "ερασιτεχνικού" τρόπου γραφής του συγγραφέα, τον οποίον υπηρέτησε με πλήρη συνείδηση, καθώς ο ίδιος υποστήριζε πως δεν τον ενδιαφέρει η Τέχνη.

Η κληρονομιά μου άφησε σε εμάς τα παιδιά

- Το βιβλίο που μας εντυπωσίασε ήταν το ένα παιδί μετράει τα άστρα. Μας άρεσε διότι ήταν ένα έργο πολύ συγκινητικό και ενθουσιώδες!

-
- Σας ευχαριστούμε πολύ που μας παρακολουθήσατε! Ελπίζουμε να σας άρεσε!
 - Οι συμμαθήτριάς σας Αρετή και Χριστίνα!!!!